

Проблем Оптималног управљања у економији

Пример Размотримо проблем једноставног модела оптималног управљања у економији који се бави интертемпоралном потрошњом и инвестицијама. Узећемо за пример *Ramsey–Cass–Koopmans* модел, који оптимизује корисност потрошње домаћинстава током времена. Циљ је максимизација укупне дисконтоване корисности потрошње:

$$\int_0^{\infty} \frac{c(t)^{1-w}}{1-w} e^{-rt} dt \rightarrow \max;$$

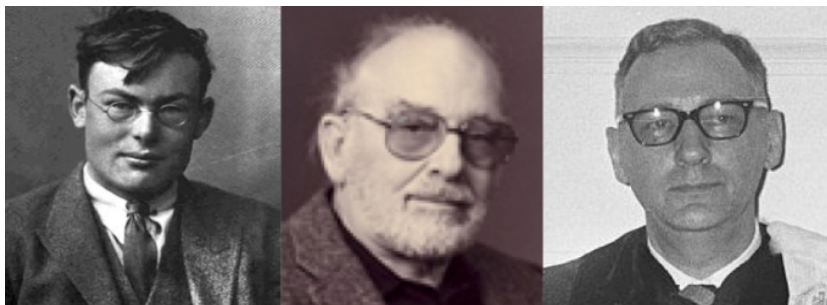
$$\dot{k}(t) = y(t) - c(t) - \delta k(t) \text{ Динамика капитала}$$

при ограничењима $y(t) = k(t)^\alpha (a(t)l(t))^{1-\alpha}$ Производња

$$\dot{a}(t) = ga(t), \quad \dot{l}(t) = nl(t) \text{ Напредак и радна снага}$$

где су $c(t)$: Потрошња по јединици времена, $k(t)$: Капитал по јединици времена, $l(t)$: Радна снага (претпоставимо да расте по стопи n), $a(t)$: Напредак (претпоставимо да расте по стопи g), $y(t)$: Производња по јединици времена, дисконтна стопа r и функција корисности је $u(c) = \frac{c^{1-w}}{1-w}$ за $w \neq 1$ (специјално за $w = 1$ је $u(c) = \log c$).

Ово је заправо проблем оптималног управљања који можемо решити принципом максимума Понтрјагина ¹

¹Лав Семјонович Понтрјагин (Москва, 3. септембар 1908 — Москва, 3. мај 1988) је био совјетски и руски математичар. Рођен у Москви. Када му је било 14 година, изгубио је вид од експлозије и остао слеп. Упркос слепилу, успео је да постане врхунски математичар-(академик од 1958.) уз помоћ своје мајке, која му је читала математичке књиге и радове. Добитник је најважнијих награда из области науке и математике укључујући и Лењинову награду-најпрестижнију награду Совјетског Савеза за достигнућа у области науке, књижевности, уметности, архитектуре и технологије. Ову награду је добио за допринос теорији Оптималног управљања са својим докторантима.